

Krajský soud v Praze
nám. Kinských 5
150 75 Praha 5

Žalobci:

- 1) **TOMI - písek s.r.o.**, IČ: 26445930
se sídlem Cukrovarská 34, 190 00 Praha 9 – Čakovice
- 2) **České štěrkopísky spol. s r.o.**, IČ: 27584534
se sídlem Cukrovarská 34, 190 00 Praha 9 – Čakovice

Oba právně zast. Mgr. Tomášem Uherkem, advokátem,
se sídlem Jandova 8, 190 00 Praha 9

Žalovaný: **Státní pozemkový úřad**
se sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3

Žaloba
proti rozhodnutí žalovaného č.j. SPU 081285/2025 ze dne 26.6.2025

odeslané do DS nadepsaného soudu: **hvbabbq**

Přílohy:

- 2x plná moc advokáta
- doklad o registraci právního zástupce žalobců k DPH
- rozhodnutí žalovaného č.j. SPU 081285/2025 ze dne 26.6.2025

Advokáti: Mgr. Tomáš Uherek, Mgr. Martin Horák, JUDr. Daniel Hlaváč
Spolupracující advokát: Mgr. Petr Reichelt, Adresa: Jandova 8, 190 00 Praha 9
Telefon: 283 890 363, e-mail: info@lastresort.cz, číslo účtu: 246100319/0800
ID datových schránek: 42bf28x (Uherek), munhh44 (Horák), fqmax3n (Hlaváč), 23c5san (Reichelt)

I.

- (1) Dne 27.6.2024 nám bylo doručeno rozhodnutí Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro Středočeský kraj a hlavní město Praha, Pobočka Mělník [dále jen „SPÚ Mělník“] ze dne 27.6.2024, č.j. SPU 414183/2023 [dále jen „prvostupňové rozhodnutí“], kterým bylo opětovně (již potřetí) rozhodnuto o schválení návrhu komplexních pozemkových úprav v katastrálním území Ovčáry u Dřís s částí k.ú. Všetaty, k.ú. Chrást u Tišic a k.ú. Nedomice [dále jen „KoPÚ“], proti kterému jsme dne 11.7.2024 podali řádné odvolání.
- (2) Dne 27.6.2025 bylo našemu právnímu zástupci doručeno rozhodnutí Ústředí Státního pozemkového úřadu č.j. 081285/2025 ze dne 26.6.2025 [dále jen „rozhodnutí žalovaného“], kterým bylo zamítnuto naše odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.
- (3) Proti rozhodnutí žalovaného podáváme tuto žalobu. Jelikož důvody podané žaloby se vztahují též na rozhodnutí prvoinstančního orgánu – SPÚ Mělník, směřujeme tuto žalobu ve smyslu § 78 odst. 3 soudního řádu správního též proti prvostupňovému rozhodnutí. Touto žalobou tak napadáme celý výrok prvostupňového rozhodnutí a celý výrok následujícího rozhodnutí žalovaného [dále společně jen „napadená rozhodnutí“].
- (4) Důvody žaloby (žalobní body) dále uvádíme v odst. (5) až (50).

II.

- (5) Smyslem KoPÚ je dle § 2 zákona č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech [dále jen „zákon o pozemkových úpravách“] „*aby se vytvořily podmínky pro racionální hospodaření vlastníků půdy*“. Tento princip nebyl z dále uvedených důvodů v předmětném návrhu KoPÚ dodržen, protože je v důsledku toho vadné i prvostupňové rozhodnutí, kterým byl tento návrh nesprávně odsouhlasen, ač se tomu tak po právu stát nemělo (a tedy i rozhodnutí žalovaného, kterým bylo prvostupňové rozhodnutí nesprávně potvrzeno). V takovýchto případech se nelze spokojit s pouhým zjištěním, že došlo ke splnění zákonných kritérií dle § 10 zákona o pozemkových úpravách, a že došlo ke schválení kvalifikovanou většinou vlastníků, neboť jinak tento zásadní zákonný požadavek ztrácí smysl, a v zákoně nemusí vůbec být, když by jeho dodržování nebylo nutné.
- (6) Stejně tak není prvostupňovým rozhodnutím schválený návrh KoPÚ v souladu se zákonnou povinností *zajistit podmínky pro zlepšení životního prostředí, ochranu a zúrodnění půdního fondu a zvýšení ekologické stability krajiny* (rovněž § 2 zákona o pozemkových úpravách), což jej také činí nezákonným (a stejně tak i rozhodnutí žalovaného, kterým bylo nezákonné prvostupňové rozhodnutí nesprávně potvrzeno).
- (7) V řízení před SPÚ Mělník i následně v odvolacím řízení jsme opakovaně předkládali náš nesouhlas (námitky) s návrhem KoPÚ, a to především z důvodu „přetržení“ jedné, ucelené plochy pozemků pouze ve vlastnictví žalobce 1) jedním podlouhlým a úzkým obecním pozemkem, který zde sice již nyní existuje, avšak k jehož zanechání zde neexistuje žádný důvod, resp. jehož ponechání zde je ve svém důsledku v rozporu s výše uvedenými ustanoveními zákona o pozemkových úpravách.
- (8) Jedná se o navržený pozemek č. **1456** v k.ú. Ovčáry u Dřís, jehož předobrazem je současný pozemek parc.č. 225/47 ve vlastnictví Obce Ovčáry [dále též jen „obecní pozemek“]. Žalobce 1) v průběhu řízení opakovaně zásadně nesouhlasil s umístěním (ponecháním) tohoto úzkého pruhu cizího pozemku doprostřed svých pozemků, ať už by bylo obcí zjevně jen účelově deklarované (ve skutečnosti však zcela imaginární) využití tohoto umělého obecního pozemku jakékoliv. Již jen s ohledem na jeho velmi úzkou šířku (dle katastrální mapy cca 4 metry) je přitom zjevné, že zde tento pozemek nikdy žádné využití mít nebude.

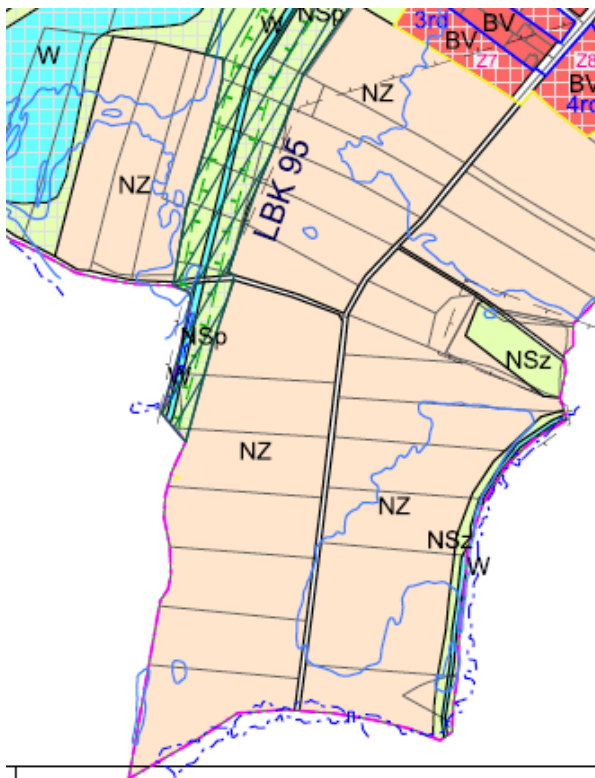
- (9) Původně zde Obec Ovčáry deklarovala zřízení cesty, pro kterou zde však neexistuje žádný důvod, neboť by nikam nevedla, když všechny okolní pozemky zde vlastní pouze žalobce 1), který o takovou cestu „odnikud nikam“ (uprostřed svých pozemků) nestojí. To bylo ostatně i jedním z důvodů zrušujícího rozhodnutí odvolacího orgánu žalovaného ze dne 2.7.2021, viz jeho str. 16: *„Odvolací orgán zároveň ale uvádí, že vzhledem ke skutečnosti, že je odvoláním napadené rozhodnutí zrušeno a řízení se vrací k novému projednání jak PSZ, tak i návrhu, je na zvážení, zda s ohledem na změnu vlastnictví, která nastala v mezidobě, je daná cesta smysluplná. Jak odvolatel uvádí, nyní již vlastní předmětný pozemek, který měl být cestou zpřístupněn a zároveň nedochází ani k zpřístupnění pozemků předmětnou cestou mimo obvod pozemkových úprav, neboť dle zjištění odvolacího orgánu, navazující pozemky v k.ú. Křenek jsou také ve vlastnictví odvolatele. Současně je třeba brát na zřetel hledisko hospodárnosti. Následná realizace takové cesty by byla, s ohledem na uspořádání vlastnických poměrů v jejím bezprostředním okolí, zbytečným vynakládáním finančních prostředků státu.“*
- (10) Až pod tíhou neudržitelnosti záměru zřízení takto nesmyslné cesty přišla následně Obec Ovčáry s novým, fantaskním záměrem, a to zřízení **„interakčního prvku IP8“**, kterým by měla být jakási zeleň, jejíž konkrétní řešení však prozatím není známo, když na str. 14 prvostupňového rozhodnutí a počátku str. 21 rozhodnutí žalovaného se uvádí, že to by vyplynulo až při zpracování projektové dokumentace k vlastní realizaci interakčního prvku. Tedy to může být prakticky cokoliv, byť na str. 14 prvostupňového rozhodnutí (a obdobně i ve stanovisku SPÚ Mělník k podanému odvolání, jak je citováno na počátku str. 14 rozhodnutí žalovaného) se uvádí, že: *„Dle předběžných požadavků by se jednalo o zatravnění s výsadbou keřového patra.“*. Žádný takový jakýsi keřový pás zde však není, nikdy nebyl a není důvod ho zde uměle vytvářet proti vůli jediného vlastníka všech pozemků v dané lokalitě (s výjimkou tohoto sporného „obecního proužku“).
- (11) Sporný podlouhlý a úzký obecní pozemek, kterým by mělo být nadále zbytečně rozpuštěno jinak ucelené pozemkové vlastnictví žalobce 1) v daném místě, patrně kdysi v minulosti v celé své délce byl cestou. Jak však žalobce 1) ve správním řízení opakovaně uváděl ve svých nesouhlasných vyjádřeních, tak ve skutečnosti je tento obecní pozemek z převážné části součástí dlouhodobě zoraného pole, ornou půdou, která je součástí jednotitého lánu. Ostatně i v katastru nemovitostí je tento pozemek veden s druhem pozemku *orná půda*, a navíc se způsobem ochrany *„zemědělský půdní fond“* (ZPF), a i ve smyslu § 1 odst. 2 zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu se jedná o *zemědělskou půdu*. Tento obecní pozemek je obklopen pouze pozemky ve vlastnictví žalobce 1), vede opět pouze k dalšímu jeho pozemku parc.č. 585/2 v k.ú. Křenek, a reálně tak na tomto obecním pozemku hospodařit nelze vůbec, natožpak racionálně (ve smyslu § 2 zákona o pozemkových úpravách).
- (12) Pokud má být sporným *interakčním prvkem* skutečně jakýsi *pás keřů*, tak to bohužel nutně negativně ovlivní zemědělskou činnost na přímo sousedících pozemcích ve vlastnictví žalobce 1), kterým takový *pás keřů* (křoví) sebere světlo (zastíněním) i vláhu, čímž mimo jiné i sníží výnos z těchto takto postižených přímo sousedících pozemků. Takový *pás keřů* (křoví) navíc může mít i hostitelské vlastnosti pro škůdce, kteří v něm mohou přebývat (i přezimovat), což opět bude mít vliv na zemědělský výnos ze sousedních pozemků, jakož i větší nutnost chemických postřiků.
- (13) Likvidací tohoto pruhu zemědělské půdy (ve smyslu § 1 odst. 2 zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu) mezi sousedními zemědělskými pozemky, které jsou obhospodařovány jako jeden celek, by došlo k narušení organizace zemědělského půdního fondu, a tím ke ztížení hospodaření.

- (14) Obcí navržený jakýsi „*interakční prvek*“ má navíc končit na hranici pozemku parc.č. 585/2 v k.ú. Křenek ve vlastnictví žalobce 1), který je ornou půdou, obdělávaným polem (v ZPF). Dále by tedy „*interakční prvek*“ nepokračoval, čímž by opět byla snížena jeho beztak neexistující smysluplnost, když by byl veden po délce pozemku parc.č. 225/47 (cca 340 m), ale následně přes pozemek parc.č. 585/2 (cca 190 m) by již nepokračoval, ale končil by tak v podstatě uprostřed pole.
- (15) V okolí se navíc již nachází značné množství zeleně a vodní plochy, tedy ke zbytečnému umisťování nových *interakčních prvků* zde ani není žádný racionální důvod.
- (16) K výše uvedenému žalobci ve správním řízení předložili k důkazu potvrzení pana Jiřího Nováka, IČ: 71137751, se sídlem Křenek 110, PSČ 27714, ze dne 15.3.2023 a ze dne 29.1.2024. Pan Novák je zemědělským podnikatelem, který dlouhodobě zemědělsky obhospodařuje pozemky ve vlastnictví žalobce 1) v tzv. lokalitě „U jezera“, tvořené zejm. pozemky 225/41, 225/48, 225/43, 225/44 a 225/49 v k.ú. Ovčáry u Dřís a navazujícím pozemkem par.c.č. 585/2 v k.ú. Křenek. Pan Novák je tak s danou lokalitou dlouhodobě podrobně seznámen, a je schopen se z hlediska zemědělského hospodaření v této lokalitě odborně vyjádřit ke spornému záměru Obce Ovčáry zřídit zde jakýsi *interakční prvek*. Obsah obou potvrzení (ze kterých výše v textu čerpáme) tohoto zemědělského podnikatele pak potvrzuje správnost výše uvedené argumentace.
- (17) Jakýsi *interakční prvek* ani není v nedostatečném odůvodnění obou napadených rozhodnutí jakkoliv blíže popsán a zdůvodněn, přestože se žalobce 1) vůči tomuto fantasknímu záměru Obce Ovčáry uprostřed svých pozemků věcně vymezoval již v podnětu ze dne 2.12.2022 (který je součástí spisu), námitkách ze dne 12.7.2022, nesouhlasech ze dne 4.3.2022 a 23.8.2023 a samozřejmě i v odvolání. Odůvodnění napadených rozhodnutí je tak v této části nepřezkoumatelné, neboť z něj mimo jiné nelze zjistit, proč a jaký vlastně *interakční prvek* by zde měl být umístěn. V prvostupňovém rozhodnutí se ohledně toho zmiňují jen zcela obecné proklamace Obce Ovčáry (typu „*posílení ekologické stability území*“), ale žádné vlastní úvahy SPÚ Mělník, a jak se tento správní orgán vypořádal s opakovanými věcnými výhradami žalobce 1) vůči němu. V zásadě totéž se pak opakuje i v rozhodnutí žalovaného, kde se jen v polovině str. 20 uvádí opět jen zcela obecná proklamace o „*opatření k ochraně a tvorbě životního prostředí*“.
- (18) Z výše již uvedených důvodů však tento *pás keřů* reálně nemůže přinést žádné *posílení ekologické stability území* (str. 13 prvostupňového rozhodnutí) či *ochranu* ani *tvorbu životního prostředí* (str. 20 rozhodnutí žalovaného), navíc předmětná oblast s blokem pozemků žalobce 1) je dostatečně ekologicky stabilní, a z žádného podkladu ve spisu nevyplývá potřeba ji jakkoliv *posilovat* či *dotvářet*. Takovým podkladem nemůže být na str. 20 rozhodnutí žalovaného uvedeně vyjádření ČIŽP ze dne 19.11.2021, které je zcela obecné, a týká se celé, rozsáhlé lokality, řešené v KoPÚ, tedy nikoliv konkrétně předmětné lokality bloku pozemků žalobce 1). Totéž pak platí o údajném „*území ohroženém větrnou erozí*“, které konkrétně zde není, nic takového ze spisu nevyplývá, a navíc relativně krátký pás patrně nízkých *keřů*, končící uprostřed pole, logicky ani nemůže působit jako účinná a smysluplná ochrana před *větrnou erozí*.
- (19) Na str. 8 prvostupňového rozhodnutí se *interakční prvky* označují jako prvky ÚSES (*územního systému ekologické stability*), avšak ani tím zde nelze zdůvodnit umístění *pásu keřů* či jiného údajného *interakčního prvku* doprostřed pozemků žalobce 1), neboť se ve skutečnosti o žádný prvek ÚSES nejedná a ani jednat nemůže, na což jsme v řízení marně upozorňovali. A z téhož pak velmi jasně vyplývá, že předmětný *keřový pás* na obecním pozemku ani není (nemůže být) žádným *interakčním prvkem*.
- (20) Vymezováním ÚSES se zabývá „*METODIKA VYMEZOVÁNÍ ÚZEMNÍHO SYSTÉMU EKOLOGICKÉ STABILITY*“, vydaná Ministerstvem životního prostředí v březnu 2017, blíže

označená jako „Metodický podklad pro zpracování plánů územního systému ekologické stability v rámci PO4 OPŽP 2014-2020 (aktivita 4.1.1 a 4.3.2)“¹ [dále jen „Metodika MŽP“], a kde se na str. 35 definuje „Interakční prvek“ takto: „Interakční prvek je doplňkovou skladebnou částí ÚSES, která posiluje interakci ekologicky stabilnějších a méně stabilních ekosystémů, a tím ty méně stabilní pomáhá stabilizovat. **Konkrétně zprostředkovává příznivé působení biocenter a biokoridorů na okolní, ekologicky méně stabilní krajinu** (zpravidla na intenzivně využívané zemědělské plochy). Jde tedy obvykle o liniový segment krajiny, funkčně a zpravidla i bezprostředně prostorově **navazující na biocentrum nebo biokoridor**. Jeho charakter je dán na jedné straně typem a charakterem ekosystému biocentra nebo biokoridoru, **z něhož vychází**, a na druhé straně také typem méně stabilního ekosystému, na který má působit.“. K tomu se pak na str. 73 Metodiky MŽP dodává, že: „Interakční prvky mají zpravidla povahu liniových segmentů, **bud' bezprostředně navazujících na biocentra nebo biokoridory, nebo s nimi alespoň funkčně úzce souvisejících**.“.

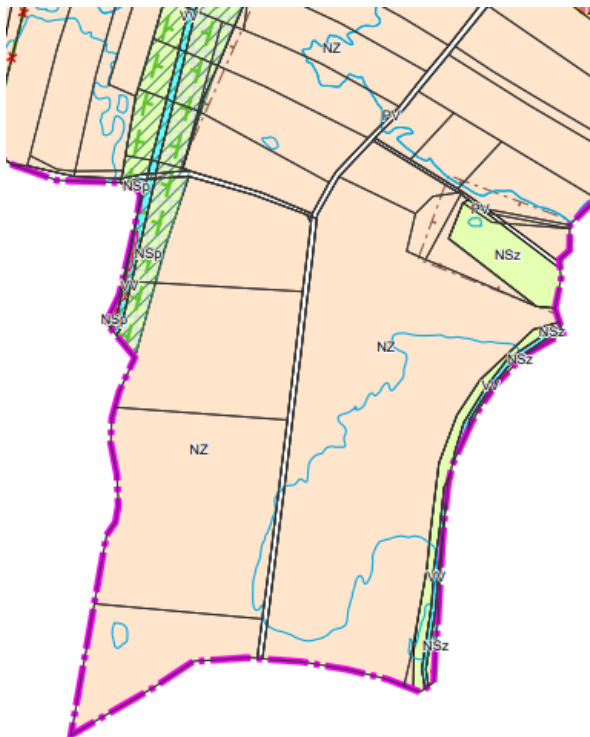
(21) S těmito základními parametry, resp. účelem zřizování *interakčních prvků* je předmětný keřový pás na obecním pozemku ve zjevném (očividném) rozporu, když bezprostředně nenavazuje na jakékoliv biocentrum či biokoridor, ani s ním úzce funkčně nesouvisí.

(22) Na území obce Ovčáry sice je vymezen lokální biokoridor „LBK 95“, ten však do předmětné oblasti nezasahuje, a obecního pozemku se nijak nedotýká, když se jen krátce dotýká levé horní strany zdejšího bloku pozemků žalobce 1), ihned se však stáčí ostře vlevo, a pokračuje dále ve směru do katastrálního území Kostelec nad Labem, a tedy zcela mimo předmětnou oblast:

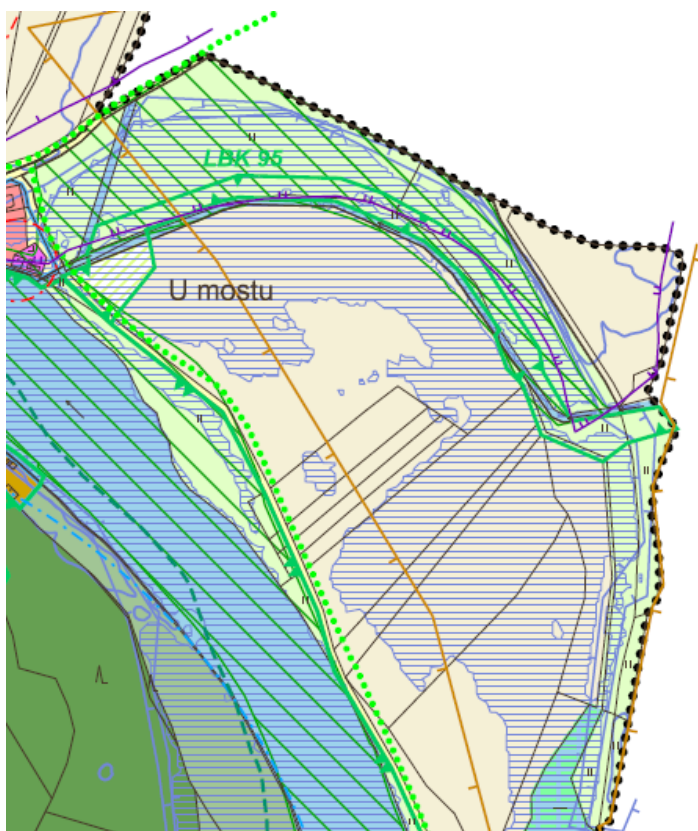

výřez z koordinálního výkresu Územního plánu Ovčáry před změnou č. 1

¹ veřejně dostupná např. zde: https://www.mzp.cz/cz/uzemni_system_ekologicke_stability

výřez z koordinálního výkresu Územního plánu Ovčáry po změně č. 1, schválené 24.6.2024²

výřez z koordinálního výkresu Územního plánu města Kostelec nad Labem
(úplné znění po vydání Změny č. 1 až 4)³

² veřejně přístupné zde: <https://ovcary.cz/uzemni-plan-6144be3b85b13/>

- (23) Z výše uvedeného je patrné, že jediný zde v úvahu připadající lokální biokoridor „LBK 95“ se předmětné lokality pouze letmo dotýká v její levé (západní) horní části (nezasahuje do ní, ale jde po její hranici), pak se však ostře odklání směrem vlevo (na západ, ke Kostelci nad Labem), tedy aniž by jakkoliv vkročil (zasáhl) do předmětné oblasti s blokem pozemků žalobce 1). Jakýkoliv *interakční prvek* na obecním pozemku by tak na tento biokoridor samozřejmě nemohl bezprostředně navazovat ani s ním úzce funkčně souviset, neboť je od něj oddělen širokým lánem pole na pozemcích žalobce 1). Takový *interakční prvek* by tak vedl „odnikud nikam“, neměl by žádný smysl, a byl by i v rozporu s Metodikou MŽP.
- (24) Na tuto naši (výše uvedenou) argumentaci, totožně uvedenou i v podaném odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, není v rozhodnutí žalovaného žádná věcná reakce, pouze v závěru str. 19 se uvádí zcela obecný popis zákonné úpravy, avšak bez uvedení, co z ní žalovaný vyvozuje, což způsobuje nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného.
- (25) Z uvedeného výše je zřejmé, že reálně absentující smysl *interakčního prvku* na obecním pozemku vybočuje ze zákonem vymezených cílů pozemkových úprav, uvedených výše v odst. (5) a (6), což činí KoPÚ v této části nezákonnými.
- (26) Stejně tak z výše uvedeného vyplývá, že jediným důvodem zřízení předmětného *interakčního prvku* je pouze umělé vytvoření fiktivního důvodu, proč obecní pozemek zanechat na jeho místě, aniž by pro to existoval jakýkoliv skutečný důvod, a přestože je to ve zřejmém rozporu s účelem pozemkových úprav kterým je, že se *ve veřejném zájmu prostorově a funkčně uspořádávají pozemky, scelují se nebo dělí a zabezpečuje se jimi přístupnost a využití pozemků a vyrovnání jejich hranic tak, aby se vytvořily podmínky pro racionální hospodaření vlastníků půdy*. Zřejmým cílem obstrukčního (a diskriminačního) jednání vlastníka obecního pozemku je naopak znemožnit racionální hospodaření vlastníka půdy (vlastníka pozemků na LV č. 626, tedy žalobce 1), když jeho postup lze s jistotou nadsázkou shrnout tak, že *„když nám neprošel důvod (zjevně nesmyslné) cesty, tak zde chceme (rovněž nesmyslný) interakční prvek, hlavně když se tím podaří zachovat stávající rozštěpení bloku pozemkového vlastnictví jiné osoby, kterou nemáme rádi“*.
- (27) Z uvedeného výše tak bohužel vyplývá, že vlastník obecního pozemku v tomto řízení o pozemkových úpravách nepostupoval seriózně a poctivě, tedy nikoliv ve snaze o dosažení účelu pozemkových úprav, ale pouze s motivem poškozovat jiného vlastníka pozemků. Takové zjevné zneužití práva však dle § 8 občanského zákoníku nepožívá právní ochrany, protože takto mělo (a má) být vůči vlastníkovi obecního pozemku přístupováno – způsobem uvedeným dále v odst. (32) až (34).⁴
- (28) S ohledem na to, že obecní pozemek je velmi úzký (dle katastrální mapy jen cca 4 m), bude též velmi obtížné (spíše však zcela nemožné), aby zde umístěná „*liniová zeleň*“ ve svém důsledku nezasahovala do práv vlastníka sousedních pozemků, tedy do práv žalobce 1), a nebyla tak v rozporu s právními předpisy. Konkrétně např. s § 1013 odst. 1 občanského zákoníku (ovlivnění sousedního pozemku stínem či jinými imisemi) či § 1016 občanského zákoníku (přesah kořenů a větví stromů či částí jiných rostlin na sousední pozemek).
- (29) A pokud by nakonec mělo dojít i k vysázení stromů (spolu s keři či namísto keřů), pak by umístění takové *liniové zeleně* bylo v rozporu i s § 1017 odst. 1 občanského zákoníku, dle

³ viz: <https://www.kostelecnadlabem.cz/uzemni%2Dplan%2Duplne%2Dzneni%2Dpo%2Dzmene%2Dc%2D4/ds-1171/archiv=0>

⁴ K tomu žalobci na okraj dodávají, že se s obcí opakovaně snažili smírně domluvit, ta však na jakékoliv jejich návrhy věcného řešení reagovala vždy jen striktně odmítavě, k čemuž je ilustrativní i ve spisu se nacházející velmi vstřícná nabídka žalobce 1) obci ze dne 21.8.2024 na odkup sporného pozemku za vysoce nadstandartní kupní cenu, kterou obec obratem (9.9.2024) stroze odmítla.

kterého vlastník pozemku, má-li pro to rozumný důvod, může požadovat, aby se soused zdržel sázení stromů v těsné blízkosti společné hranice pozemků, a vysadil-li je nebo nechal-li je vzrůst, aby je odstranil; přičemž nestanoví-li jiný právní předpis nebo neplyne-li z místních zvyklostí něco jiného, platí pro stromy dorůstající obvykle výšky přesahující 3 m jako přípustná vzdálenost od společné hranice pozemků 3 m a pro ostatní stromy 1,5 m (stromořadí by zde tak nešlo vůbec umístit, neboť dle katastrální mapy má obecní pozemek na šířku cca 4 metry).

- (30) Žalobce 1) tak vůči takovému záměru Obce Ovčáry v řízení opakovaně uplatňoval své uvedené zákonné právo, aby se soused (Obec Ovčáry) zdržel sázení stromů anebo keřů v těsné blízkosti společné hranice pozemků, přičemž zdůrazňoval, že pokud budou i přesto vysazeny, bude se domáhat, aby byly odstraněny. I z tohoto důvodu je tak zjevné, že předmětný záměr na umístění „*liniové zeleně*“ („*interakčního prvku IP8*“) zde ve skutečnosti nebude možné realizovat bez narušení práv vlastníka sousedních pozemků, žalovaný však tento protiprávní důsledek KoPÚ ve svém rozhodnutí bohužel nijak nezohlednil, a spokojil se s tím, že je označil za „*nepodložené spekulace*“ (počátek str. 21 rozhodnutí žalovaného).
- (31) Takto „šmahem“ však věcnou argumentaci žalobců „vypořádat“ nelze, neboť žalobci jsou k do značné míry skutečně až „*spekulacím*“ o skutečné podobě sporného *interakčního prvku* nuceni absencí jeho bližšího podpisu v napadených rozhodnutích i jeho podkladech – viz výše v odst. (17). Pokud by žalovaný byl schopen uvést, jaký konkrétní *interakční prvek* by měl na obecním pozemku nově vzniknout, nemuseli by žalobci o jeho podobě spekulovat. K těmto spekulacím jsou tedy nuceni žalovaným, který se pak ale s odkazem na pouhé „*spekulace*“ nemůže odmítnout věcně zabývat výhradami žalobců, které ti uvedli tak konkrétně, jak jim to jen umožnila obecnost této části napadených rozhodnutí a jejich podkladů.
- (32) Žalobci v průběhu správního řízení opakovaně, konzistentně a přitom konstruktivně žádali o přepracování návrhu nového uspořádání pozemků tak, aby pozemky žalobce 1) byly logickým způsobem zceleny, tedy aby nebyly zbytečně a bezúčelně přeřaty obecním pozemkem. Jeho umístění žalobci současně navrhovali umístit jinam, a to pokud možno úplně do jiné části k.ú., kde již má Obec Ovčáry své pozemky (mohl např. sdílet osud se současnými nedalekými obecními pozemky parc.č. 225/52, 223/1 a 223/2). Současně žalobci v řízení uváděli, že pokud by takové vymístění jinam nebylo vůbec možné (dle našeho názoru tomu však nic nebránilo), a pokud by tedy z nějakého nám neznámého důvodu nutně musel obecní pozemek zůstat v této lokalitě, tak mohl být přinejhorším umístěn alespoň na kraj pozemků žalobce 1), tedy např. na levý kraj nově navrženého pozemku č. 1364 či 1465 nebo naopak na pravou stranu nově navrženého pozemku č. 1509)
- (33) K takovému přemístění přitom zákon o pozemkových úpravách nevyžaduje souhlas vlastníka pozemku (pouze je třeba dodržet kritéria dle § 10 uvedeného zákona), tedy nemůže obstát ani zdůvodnění na str. 17 prvostupňového rozhodnutí, že „*nedošlo přes veškeré snahy k dohodě účastníků*“.
- (34) Jak se přitom uvádí na počátku str. 18 rozhodnutí žalovaného, tak zpracovatel návrhu KoPÚ dokonce zhotovil variantu návrhu, ve které skutečně byl obecní pozemek zrušen a jeho rozloha obci nahrazena v jiném bloku, tedy by obecní pozemek byl fakticky přemístěn jinam, přesně jak jsme navrhovali. Zástupci obce s tím však nesouhlasili, což byl bohužel pro SPÚ Mělník a zpracovatele návrhu KoPÚ důvod, proč k této variantě nepřistoupit. Což dle našeho přesvědčení s ohledem na všechny okolnosti nebyl správný a ani zákonný postup.
- (35) Zachování sporného obecního pozemku poněkud nešťastného tvaru – dosti dlouhého a přitom velmi úzkého – je ve svém důsledku v rozporu též se zákonným požadavkem na vytvoření podmínek pro racionální hospodaření vlastníků půdy. Na pozemku takového tvaru

se bude jen stěží racionálně hospodařit, což ostatně ani není cílem poslední verze imaginárního záměru Obce Ovčáry – na zřízení jakéhosi *interakčního prvku*. A současně se tím naopak **ztíží racionální hospodaření** vlastníků půdy – vlastníka všech okolních pozemků, jehož ucelené pozemkové vlastnictví tím bude (nadále) zbytečně přetrženo, což bude logicky ztěžovat jakékoliv racionální hospodaření na těchto pozemcích, a to zejm. v případě vysazení sporného *pásu keřů*. Ať už jde o současné zemědělské hospodaření (současné pole bude takovým *pásem keřů* rozpůleno i reálně – v terénu, navíc s negativními vlivy na zemědělskou činnost, podrobněji viz výše), nebo o záměr budoucího využití k těžbě (k tomu viz dále).

III.

- (36) Jak žalobce 2) v řízení opakovaně uváděl a dokládal, tak s umístěním sporného obecního pozemku nesouhlasí též z důvodu svého místního záměru rozšíření těžby ve stávající *Pískovně Křenek*⁵. Její těžba a postupné rozšiřování probíhá mimo jiné i na základě doposud platného souhlasného stanoviska k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí podle tehdy platného § 10 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí (dnes jde o § 9a téhož zákona), vydaného Krajským úřadem Středočeského kraje, odborem životního prostředí a zemědělství dne 6.4.2012⁶. Toto tzv. stanovisko EIA bylo vydáno k záměru „*Činnost prováděná hornickým způsobem na ložisku Záruby - Křenek*“⁷, je součástí spisu SPÚ Mělník v této věci, a je i veřejně přístupné (spolu s veškerou dokumentací) v Informačním systému EIA (kód záměru: STC1092)⁸. V tam zveřejněné dokumentaci je zpracována i mapa etap postupu těžby (přiložená k podnětu ze dne 2.12.2022 i k následnému nesouhlasnému vyjádření ze dne 17.2.2023, která jsou součástí spisu), ke které bylo vydáno kladné stanovisko EIA, kde je stejná mapa uvedena na str. 9. V ploše etapy „C“ je celá předmětná plocha pozemků ve vlastnictví žalobce 1), která je předmětem KoPÚ, včetně sporného obecního pozemku. Zde všude tedy má proběhnout těžba štěrkopísku, se vznikem těžebny (pískovny) s následnou rekultivací na vodní plochu.
- (37) Jedná se o tzv. ložisko nevyhrazeného nerostu dle § 3 odst. 2 a § 7 zákona č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), pro které se tak nestanoví chráněné ložiskové území ani dobývací prostor, ale pro jehož těžbu je zapotřebí nejprve územní rozhodnutí a následně povolení činnosti prováděné hornickým způsobem. I těžba takového ložiska však je naplněním veřejného zájmu na získání nyní již deficitního nerostu, nezbytného zejm. pro stavebnictví. K tomu je třeba zdůraznit značný ekonomický a sociální význam těžby a zpracování nerostů, když mimo jiné bez dostatečného množství vytěženého štěrkopísku a dalšího kameniva není z čeho stavět, včetně potřebných staveb dopravní infrastruktury či staveb pro bydlení apod.
- (38) U odborné veřejnosti je již všeobecně známa nepříjemná skutečnost (která se v posledních letech začíná objevovat i v běžném zpravodajství), že štěrkopísek a další kamenivo, jakožto základní stavební suroviny již začínají být výrazně deficitní a reálně hrozí jejich budoucí naprostý nedostatek. Této skutečnosti si již povšimly i vrcholné orgány státu,

⁵ k této pískovně viz: <https://www.ceske-sterkopisky.cz/provozovny/piskovna-krenek/>

⁶ Jeho soulad s požadavky právních předpisů byl ověřen závazným stanoviskem téhož úřadu ze dne 29.9.2015, a jeho platnost byla prodloužena nejprve vyjádřením téhož úřadu ze dne 19.3.2020 do 19.3.2025 a následně pak na základě novely zákona č. 100/2001 Sb., provedené zákonem č. 465/2023 Sb., byla platnost automaticky prodloužena až do 31.12.2026.

⁷ Stanovisko EIA bylo vydáno pro původního oznamovatele, kterým byl pan František Jampílek (jeden ze dvou jednatelů i skutečných vlastníků obou žalobců), který v roce 2018 vložil celý svůj obchodní závod do základního kapitálu žalobce 2), v důsledku čehož v provozu Pískovny Křenek včetně jejího rozšiřování pokračuje již pouze žalobce 2), jakožto právní nástupce pana Františka Jampílka (tato skutečnost je u společnosti České štěrkopísky spol. s r.o. i zapsána ve veřejně přístupném obchodním rejstříku, na konci výpisu).

⁸ https://portal.cenia.cz/eiasea/detail/EIA_STC1092?lang=cs

k čemuž lze citovat např. z kapitoly 3.2.8. **Surovinové politiky České republiky v oblasti nerostných surovin a jejich zdrojů**, schválené usnesením vlády ČR č. 441 ze dne 14.6.2017, veřejně dostupné na stránkách Ministerstva průmyslu a obchodu⁹: „S ekonomickým vývojem přímo úměrně souvisí rozvoj výstavby obytných, provozních a průmyslových budov a dopravní infrastruktury. K tomu jsou nezbytné dostatečné zdroje stavebních surovin, zejména stavebního kamene a štěrkopísků, proto trvá vysoký zájem o stavební suroviny.“ a dále „Některé regiony jsou na přírodní zdroje drceného kameniva silně deficitní ...“, a dále „V souvislosti s problematikou využívání ložisek především stavebního kamene v ČR dochází k velmi nepříznivé okolnosti, a sice že u části využívaných ložisek jsou vykazovány nízké objemy vytěžitelných zásob. **Pro zachování kontinuity ročního objemu produkce stavebních surovin (zejména stavební kámen a štěrkopísky) je třeba zachovat vyváženost počtu využívaných ložisek a tudíž po ukončení postupně vytvořit územní předpoklady pro otvírku nových ložisek náhradou za postupně dotěžované lokality.**“ [tučně zvýrazněno přímo v textu Surovinové politiky ČR], a dále „Cílem těchto kroků je připravovat nová ložiska k otvírce tak, aby nedošlo k ohrožení dodávek surovin na trh.“, neboť současný stav „vede k výraznému úbytku disponibilních zásob na nyní využívaných ložiscích a tím pádem k postupnému snižování životnosti zásob.“. V kapitole 5.2.1. se pak jako jeden z nástrojů v oblasti výkonu státní správy uvádí, že je „žádoucí podporovat lokální/regionální využívání těch nerostných surovin, u nichž to má opodstatnění (zejména stavební suroviny)“.

- (39) Odkázat lze též na výklad v aktuálně zveřejněné Předkládací zprávě Ministerstva průmyslu a obchodu k Návrhu nařízení vlády o stanovení některých ložisek štěrkopísku ložisky strategického významu¹⁰: „Pokud nebudou do 10 let postupně vytvářeny územní předpoklady pro otvírku nových ložisek náhradou za postupně dotěžované lokality, dá se předpokládat ukončení těžeb na min. 45-50 % všech funkčních ložisek štěrkopísku na území ČR. Nedostatečné zásoby se projevují rostoucí cenou, delšími dovozovými vzdálenostmi, nedostatkem některých klíčových kvalitních frakcí drceného a těženého kameniva do obaloven a betonáren. Je nezbytné na základě celkových bilancí zajistit zásobování surovinami i pro jiné standardní či strategické stavby, např. bydlení a energetika. Otvírka nových ložisek je jedinou možností k dosažení dostatečného množství stavebních surovin pro strategické stavby a surovinovou bezpečnost. Rovněž je zapotřebí, bezkonfliktně a hospodárně dotěžit stávající vytěžitelné zásoby na roztěžených ložiskách stavebních surovin.“.
- (40) Výše citované části Surovinové politiky nejsou bez významu, neboť ta je dle § 14d odst. 1 horního zákona strategickým dokumentem vyjadřujícím cíle státu při využití a ochraně nerostného bohatství a ostatních nerostných zdrojů, a dle odst. 2 téhož ustanovení je podkladem pro výkon státní správy v oblastech mimo jiné i ochrany nerostného bohatství.
- (41) K výkladu Surovinové politiky ve vztahu ke stavebním surovinám a i přímo ke štěrkopísku pak lze z poslední doby odkázat na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 31.8.2023 č.j. 9 A 17/2022-42, kde se Surovinová politika (označovaná zkratkou „SP“) hodnotí takto: „Na straně 34 SP dole je pak uvedeno, že štěrkopísky jsou jednou ze dvou nejdůležitějších stavebních surovin, jejich těžba je ohleduplná k životnímu prostředí.“ (odst. 79. rozsudku), „Z kapitoly 3.2.8. Záměry v oblasti stavebních surovin SP, strana 54 pak vyplývá, že trvá vysoký zájem o stavební suroviny.“ (odst. 80. rozsudku), a „Jak však uvedeno výše, ze státní surovinové politiky vyplývá, že zájem na těžbě štěrkopísku je dán.“ (odst. 108. rozsudku).

⁹ <https://www.mpo.cz/cz/stavebnictvi-a-suroviny/surovinova-politika/statni-surovinova-politika-nerostne-suroviny-v-cr/nova-surovinova-politika-v-oblasti-nerostnych-surovin-a-jejich-zdroju---mpo-2017--229820/>

¹⁰ <https://www.odok.gov.cz/portál/veklep/material/KORNDJVG9PYT/>

- (42) Na tuto naši argumentaci, vznesenou i v průběhu správního řízení, lze nalézt reakci pouze na počátku str. 22 rozhodnutí žalovaného, kde však žalovaný uvedl pouhou citaci z rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 13.9.2022 č.j. 51 A 96/2021–112, ve kterém dle svého přesvědčení „našel oporu“. O ten se však ve skutečnosti „opřít“ v žádném případě nelze, neboť je překonán novější judikaturou, která se konkrétně zabývá úpravou těžby šterkopísku v Surovinové politice ČR (na čemž by dle žalovaným citované části rozsudku mělo záležet¹¹) – viz výše v předchozím odstavci.
- (43) Navíc žalovaným odkazovaný rozsudek byl vydán v řízení o žalobě žalobce 2), týkající se jeho záměru těžby nevýhradního ložiska šterkopísku č. D 5278200 *Dušníky nad Vltavou*. Je nám tak známo, že mu předcházela zrušující rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29.6.2022, č.j. 7 As 75/2022-52, v jehož odst. [23] se naopak uvádí: „Pro úplnost a za účelem hospodárnosti dalšího řízení, Nejvyšší správní soud pouze dodává, že nesouhlasí s tvrzením krajského soudu, že by stěžovatelka měla v proběhnuvším řízení tvrdit a prokazovat konkrétní veřejný zájem, ke kterému bude šterkopísek využit (bod 37 rozsudku), a že tvrzení stěžovatelky dokládají spíše její soukromý zájem na tvorbě zisku, než veřejný zájem (bod 38 rozsudku). K tomu kasační soud ve shodě se stěžovatelkou poukazuje na právní větu rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 5. 2009, č. j. 4 As 68/2008 - 138, publ. pod č. 2254/2011 Sb. NSS, ze které plyne, že zájem na řádném využívání nerostného bohatství je zájmem veřejným a naplňování tohoto veřejného zájmu představuje mj. i hornická činnost, a to i když je prováděna v rámci podnikatelské činnosti (srov. i bod 48 rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 6. 10. 2020, č. j. 31 A 112/2020 - 404).“
- (44) Navrhovaná KoPÚ tak musí být s výše uvedeným veřejným zájmem na těžbě šterkopísku v souladu a v nejvyšší možné míře realizaci tohoto veřejného zájmu umožňovat, a to alespoň tím, že rozložení pozemků, určených pro těžbu zdejšího ložiska tohoto nerostu, nebude v podobě, která by ve svém důsledku znemožňovala či přinejmenším podstatně ztěžovala jejich hospodárné využití k výše uvedenému účelu ve veřejném zájmu. K čemuž by nepochybně došlo, kdyby uprostřed bloku pozemků ve vlastnictví těžebního koncernu zůstal vnořený úzký proužek obecního pozemku, který by tento blok pozemků přetřel vejprůl (čímž by byl znemožněn postup těžby).
- (45) A současně nelze než dojít k závěru, že zde žádný „interakční prvek“ nemá smysl též z tohoto dalšího důvodu, neboť by vedl skrz budoucí těžebnu (pískovnu) a následně skrz vodní plochu (po hydričké rekultivaci těžebny). Opět by se tak jednalo o výše v odst. (9) již uvedené *zbytečné vynakládání finančních prostředků státu*.

IV.

- (46) Závěrem namítáme, že napadená rozhodnutí jsou nepřezkoumatelná, když z nich není zjištělné, jak konkrétně se správní orgány vypořádaly s našimi výše uvedenými konkrétními a věcnými návrhy a námitkami, které jsme opakovaně uvedli nejenom v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, ale již dříve i v našich vyjádřeních ze dne 5.8.2019, 15.4.2020, 30.4.2020, 7.12.2020, 24.9.2021, 4.3.2022 (2x), 12.7.2022, 2.12.2022, 17.2.2023 a 23.8.2023 (a v předchozím odvolání ze dne 13.3.2023), a na které správní orgány v odůvodnění napadených rozhodnutí bohužel věcně nereagovaly. A to buď vůbec nebo jen zcela povrchně a nedostatečně, jak uvádíme u jednotlivých žalobních bodů výše. Takto ignorovat zcela konkrétní námitky účastníka však v odůvodnění správního rozhodnutí nelze, neboť je to v rozporu s § 68 odst. 3 správního řádu.

¹¹ „Záležit bude například na významu nerostu coby strategické suroviny, aktuální surovinové politice státu ...“

- (47) Na naše věcné a zcela konkrétní námitky tak nebylo v řízení věcně reagováno nejprve v prvostupňovém rozhodnutí a následně ani v rozhodnutí žalovaného, což je činí nepřezkoumatelnými a nezákonnými. K tomu, jaké náležitosti má mít vypořádání se s námitkami účastníka řízení, odkazujeme na konstantní judikaturu: „*z odůvodnění rozhodnutí musí být mj. seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka řízení za liché, mylné anebo vyvrácené, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné, nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené*“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23.7.2009, čj. 9 As 71/2008 - 109, shodně pak např. rozsudek téhož soudu ze dne 24.6.2010, čj. 9 As 66/2009 - 46, jakož i mnohé další). Tyto náležitosti však odůvodnění napadených rozhodnutí nemají, alespoň ne v části, kde se správní orgány obou stupňů pokoušely vypořádat s našimi námitkami, což je činí rozpornými se zákonnými požadavky v § 68 odst. 3 a § 89 odst. 2 správního řádu.
- (48) Přímo ve vztahu k pozemkovým úpravám pak lze odkázat např. na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 3.10.2019, čj. 30 A 214/2017 - 362, kde se v odst. 76. uvádí: „*Nicméně k námitkám, které byly uplatněny žalobci opakovaně, jak v rámci odvolacího řízení, tak v rámci řízení před soudem, soud obecně poznamenává, že je povinností odvolacího správního orgánu se zabývat všemi uplatněnými odvolacími námitkami. Soud nad rámec nutného posouzení věci uvádí, že některé odvolací námitky žalobců nebyly přezkoumatelným způsobem žalovaným vypořádány.*“, a dále pak „*Soud v této souvislosti připomíná znění ust. § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb. správního řádu, podle něhož platí, že v odůvodnění správního rozhodnutí se uvedou důvody výroku nebo výroku rozhodnutí, poklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a jejich vyjádřeními k podkladům rozhodnutí. Z ust. § 89 odst. 2 správního řádu dále vyplývá, že je povinností odvolacího správního orgánu přezkoumat správnost napadeného rozhodnutí vždy nejméně v rozsahu námitek uvedených v odvolání. Pokud k úplnému vypořádání odvolacích námitek nedojde, jsou nuceni tyto námitky uplatňovat opakovaně účastníci v řízení před soudem (tak je tomu částečně i v nyní souzené věci). Soud není povolán za správní orgán vypořádávat uplatněné odvolací námitky, na něž nebylo dostatečně, příp. zcela reagováno a za takového stavu je nucen konstatovat nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí*“. Citované lze bohužel vztáhnout i na napadená rozhodnutí v této věci.

V.

- (49) Na základě výše uvedeného máme za to, že rozhodnutí žalovaného i předchozí prvostupňové rozhodnutí jsou nezákonná a jejich vydáním bylo hrubě zasaženo do našich práv, a to jak práv procesních, tak i práv majetkových. Pokud by odvolací orgán v této věci postupoval tak, jak bylo jeho zákonnou povinností, nemohl by jinak, než prvostupňové rozhodnutí zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení.
- (50) Namítáme výše popsané vady řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a), b) a c) soudního řádu správního, protože navrhuje rozhodnutí soudu bez nařízení jednání, s čímž tímto výslovně souhlasíme.
- (51) K prokázání našich tvrzení navrhuje k důkazu provést spis SPÚ Mělník a žalovaného v této věci, a v těchto spisech obsažené listiny.
- (52) Osoby, které přicházejí v úvahu jako osoby zúčastněné na řízení, jsou účastníci předmětného řízení o KoPÚ, jak jsou označeni v příloze k výrokové části rozhodnutí žalovaného (na jeho str. 25 až 32).

VI.

(53) Na základě výše uvedeného navrhuje, aby nadepsaný krajský soud po provedeném řízení vydal následující

r o z s u d e k :

- I. Rozhodnutí Ústředí Státního pozemkového úřadu č.j. 081285/2025 ze dne 26.6.2025 se zrušuje.**
- II. Rozhodnutí Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro Středočeský kraj a hlavní město Praha, Pobočka Mělník ze dne 27.6.2024, č.j. SPU 414183/2023 se zrušuje, a věc se vrací Státnímu pozemkovému úřadu, Krajskému pozemkovému úřadu pro Středočeský kraj a hlavní město Praha, Pobočka Mělník k dalšímu řízení.**
- III. Žalovaný je povinen do tří dnů od právní moci rozsudku nahradit žalobcům náklady soudního řízení.**

V Praze dne 4.8.2025

TOMI - písek s.r.o.
a
České štěrkopísky spol. s r.o.